

[Formanden.]

Fra folketingsmændene Viggo Starcke, Karl M. Andersen, Evald Christensen, Gregersen, Hans Hansen (Rørby), Kjeldgaard Iversen, Verner Larsen, Helge Madsen, Niels Kr. Nielsen, Niels Pedersen, Oluf Pedersen og Tholstrup har jeg modtaget meddelelse om, at de agter at stille forslag til beslutning af folketinget angående ændringer i forsvarrets ordning.

Det påhviler mig at stille forslag om, på hvilken måde denne sag skal behandles. Det forslag, jeg vil stille, vil gå ud på, at sagen undergives een behandling efter reglerne for lovforslags anden behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Skytte* til indenrigs- og boligministeren.

Vil ministeren overveje at foreslå en ændring i § 15 i lov nr. 88 af 25. marts 1933, så at der foretages en regulering af de lønninger, der uden amtsrådets samtykke kan ydes sognerådsformænd og kommunekasserere?

Skytte: Der er vel få mennesker i offentlige stillinger, der har udført et så stort arbejde for så forholdsvis ringe løn som landets sognerådsformænd. Det er efterhånden et så omfattende arbejde at stå i spidsen for en landkommunes styrelse, at det ofte kræver det meste af en mands arbejdskraft. Det er derfor ganske rimeligt, at man efterhånden i kommunerne går ind for, at det arbejde, der er forbundet med at være sognerådsformand, bør betales med et rimeligt vederlag. Kommunernes selvbestemmelsesret er imidlertid stærkt begrænset, idet der i slutningen af § 15 i lov nr. 88 af 25. marts 1933 om landkommunernes styrelse står:

„I kommuner, hvor kassererforretningerne udføres af et medlem af sognerådet, som ikke samtidig er rådets formand, kan sognerådet dog, når beslutning derom fattes af flertallet af sognerådets samtlige medlemmer i to på hinanden følgende møder, bestemme, at der ydes formanden og kassereren vederlag eller medhjælpssummer til et beløb af tilsammen indtil 1 kr. 25 øre årlig pr. indbygger efter sidste folketælling. I landets øvrige sognekommuner kan sognerådet på samme måde bestemme, at der ydes formanden vederlag eller medhjælpssummer indtil et beløb af 1 kr. årlig pr. indbygger efter sidste folketælling, dog må den samlede udgift

hverken i dette eller i det i foregående punktum nævnte tilfælde overstige 6 000 kr. årlig.“

Og så står der tilsidst:

„Amtsrådet kan, når omstændighederne særligt taler derfor, give samtykke til større beløb end de nævnte.“

De satsler, der indeholdes i loven her, er tiden jo forlængst løbet fra, ikke blot på grund af pengenes mindre værdi, men også på grund af det stærkt øgede arbejde, der er pålagt landets sognerådsformænd og sognerådskasserere. Nu ved jeg vel, at man rundt om i amterne har truffet afgørelser, hvorefter kommunerne kan fastsætte større løn end forudsat i loven, men disse amtsvise afgørelser er vidt forskellige. Jeg kan som eksempel tage en bestemt kommune. Hvis man overførte de satsler, der gælder i dag, på denne kommune, kunne man, hvis kommunen lå i Viborg amt, i dag udbetale ialt 4 100 kr., i Holbæk amt 5 362 kr., i Vejle amt 5 700 kr. og i Randers amt 6 600 kr. Som man ser, er det meget forskellige satsler, man i de forskellige amter kan yde uden at spørge amtsrådene. Lidt mere ensartethed ville være ønskelig her. Så er der endelig enkelte amter, som ikke er så villige til at godkende sognerådernes indstillinger; også det vil der være grund til at tage hensyn til.

Jeg ønsker absolut, at sognerådene får adgang til i fremtiden selv at bestemme, hvilke lønninger de vil yde formand og kasserer. Jeg har den tro, at man i sognerådet bedst kender arbejdets omfang og bedst kan dømmes om, hvilken betaling det er rimeligt at yde for dette arbejde. Det er dog rimeligt, at man, som det er sket i loven her, fastsætter bestemmelser, der hindrer oplagte urimeligheder, hvis sådanne skulle forekomme; det var det, der var tilsigtet med de lovbestemmelser, jeg læste op, og det er vel også det, der er grundlaget for de separate afgørelser, der træffes rundt om i landets amter.

Når jeg har stillet mit spørgsmål, er det for at høre, hvorvidt ministeren vil overveje en ændring i loven, så at sognerådernes ret til selv at bestemme lønningerne indenfor sognerådet udvides betydeligt, samtidig med at der sikres større ensartethed landet over. Det vil foruden en udvidelse af kommunernes selvstyre betyde en administrativ forenkling.

Derfor har jeg ønsket at spørge den højtærede indenrigs- og boligminister: Vil ministeren overveje at foreslå en ændring i § 15 i lov nr. 88 af 25. marts 1933, så at der foretages en regulering af de lønninger,